Călăuzirea

Învață-mă să fac voia Ta, căci Tu eşti Dumnezeul meu.
Duhul Tău cel bun să mă călăuzească pe calea cea dreaptă!

Psalmi 143:10

ghid de studiu pentru grupurile mici

CĂLĂUZIREA

GHID DE STUDIU PENTRU GRUPURILE MICI

BISERICA METANOIA ARAD
2018

CĂLĂUZIREA
Ghid de studiu pentru grupurile mici
© Emil Bartoș
Biserica Creștină Baptistă Metanoia Arad, 2018
Str. Tribunul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro
Tel. 0257 255 226

CALENDAR DE STUDIU 2018

CĂLĂUZIREA

Săptămâna	Lecția	Titlul
1-7 Ian.	-	Introducere – Ce este călăuzirea
8-14 Ian.	1	Călăuzirea prin Părtășie
15-21 Ian.	2	Călăuzirea prin Providență
22-28 Ian.	3	Călăuzirea prin Personalitate

CE ESTE CĂLĂUZIREA?

Un cadru teologic

Textul biblic: Psalm 143:10

David a dorit să învețe să facă voia lui Dumnezeu, pentru că voia lui Dumnezeu se învață. De aceea, David a apelat la Duhul lui Dumnezeu pentru călăuzire. Găsim în acest verset toate conceptele-cheie pentru înțelegerea călăuzirii.

Studiul nostru are ca obiectiv să învățăm să facem voia lui Dumnezeu prin călăuzire. În prima parte, se va schița un cadru teologic. Până nu înțelegi conceptele de voia lui Dumnezeu sau de călăuzire, va fi greu să înțelegi partea a doua, care discută mijloacele călăuzirii practice puse la îndemâna noastră de Dumnezeu ca să-I facem voia. De aceea, propunerea este să citești cu atenție cadrul teologic, înainte de parcurgerea lecțiilor. Călăuzirea poate fi înțeleasă, înainte de orice, prin a te fixa corect în cadrul larg al voii morale a lui Dumnezeu, descoperită nouă prin Cuvânt. Doar din acest cadru larg te poți deplasa apoi sigur înspre cadrele de detaliu, unde găsești mijloacele călăuzirii.

1. Ce este voia lui Dumnezeu?

Voința este un atribut al ființelor personale. Noi credem că Dumnezeu este persoană, deci are voință. A avea voință presupune a avea o voie personală. Dumnezeu are în El Însuși acea funcție sau putere ca parte a naturii Lui prin care El decide, hotărăște, alege să atingă obiective sau să determine ceva.

Pentru noi, oamenii, ființe create, limitate, este greu să ne gândim la o altă ființă necreată și nelimitată. Dar așa se descoperă Dumnezeu pe Sine, ca o ființă personală care Și-a voit existența. Dumnezeu este o ființă independentă, adică nu depinde de acțiuni sau lucruri. El nu voiește ceva ce nu poate să facă. Voia Lui nu este niciodată influențată din afara Lui. Ca urmare, noi credem că întotdeauna motivul voii Lui este perfect. În El există o singură voință, sau un singur scop. De asemenea, El nu voiește în acte succesive, ci simultan și etern. O problemă ridicată de teologi este despre cum acționează Dumnezeu: din libertate sau din necesitate? Răspunsul poate că depinde de asocierea celor două concepte cu cine este Dumnezeu în Sine și ce face în afara Lui. Cât privește raportarea la ceea ce este în Sine, adică la natura Lui, credem că Dumnezeu acționează din necesitate. Cât privește raportarea la ceea ce este în afara Lui, la ceea ce a creat, credem că Dumnezeu acționează din libertate.

Ce știm sigur este faptul că noi existăm datorită voinței lui Dumnezeu. Mai mult, voia Lui se face întotdeauna. Suveranitatea lui Dumnezeu constă în voința Lui. De pildă, Dumnezeu a voit existența universului, de aceea el există. Dumnezeu voiește guvernarea și controlul acestui univers, de aceea El a voit legi pentru univers. Tot așa, Dumnezeu a voit un plan de răscumpărare pentru noi.

Ce putem ști despre cum lucrează voia lui Dumnezeu? Explicațiile sunt diverse. Am ales o interpretare dată de mulți teologi ai Reformei protestante a secolului al XVI-lea. Aceștia au făcut distincția între două aspecte ale voii lui Dumnezeu: voia **ascunsă** (numită și decretară sau suverană) și voia **descoperită** (numită și preceptivă sau călăuzitoare). Ambele aspecte ale voii lui Dumnezeu sunt surprinse în Biblie (chiar împreună, cum ar fi Deut. 29:29).

Voia ascunsă este voia care determină ca toate să se facă (să se îndeplinească sau să se împlinească) conform voii Lui (Efes. 1:11;

Mat. 11:26). Oamenii nu pot cunoaște această voie. Ea predetermină ceea ce Dumnezeu permite să aibă loc. Acest aspect al voii Lui include acțiunile divine în afara ființei lui Dumnezeu. Acestea se împlinesc totdeauna. Nimeni nu poate contesta voia decretară a lui Dumnezeu. Apostolul Pavel scrie: *Cine poate sta împotriva voii Lui?* (Rom. 9:19) Voia ascunsă sau decretară e unică pentru fiecare om și eveniment. De exemplu, ea permite existența răului, deși nu ea îl produce. Această voie nu poate fi cunoscută decât după ce s-a îndeplinit.

Voia descoperită este acea voie prescrisă ca să fie înfăptuită de alții. Dumnezeu a dat legi pentru creaturi, ca să fie ținute. În ele găsim detalii despre voia revelată, pe care Dumnezeu dorește ca noi să o îndeplinim (Rom. 12:2), iar condițiile îndeplinirii sunt clare pentru toți oamenii. Ea e înrădăcinată în sfințenia lui Dumnezeu, dar se poate cunoaște de către om prin căile puse la îndemână de Creator. De exemplu, ea se poate cunoaște prin conștiință (Rom. 2:15 - legea morală scrisă în inimile noastre), sau prin Scripturile inspirate (1 Tes. 4:3 – voia Lui e sfințirea noastră). Dacă voia suverană a lui Dumnezeu nu poate întâmpina opoziție, voia revelată poate fi respinsă de om și chiar să nu se împlinească (Mat. 7:21).

Distincția între cele două aspecte ale voii lui Dumnezeu ne ajută să înțelegem cum lucrează Dumnezeu, dar și care sunt limitele noastre. Dacă vrei să știi voia lui Dumnezeu, poți fi întrebat: care aspect din ea? Vrei să cunoști voia decretară, ascunsă? Nu se poate! Dacă însă vrei să cunoști voia descoperită, atunci se poate, prin a apela la căile deschise de Dumnezeu ca să o cunoști. Pentru aceasta, nu poți fără a te sfinți, a căuta părtășia Duhului Sfânt în rugăciune, a cerceta Scriptura sau a fi sensibil la alte descoperiri ale lui Dumnezeu.

Chiar dacă Dumnezeu decide ceva prin voia Lui suverană, noi nu cunoaștem detaliile deciziei Lui. Același Dumnezeu, însă, ne-a creat o zonă de permisivitate, în care noi să luăm decizii și să răspundem de tot ceea ce decidem. În această zonă a voii permisive sau descoperite a lui Dumnezeu, El poate interveni oricând, dar fără să ne limiteze în întregime.

Anumite părți ale acestei voințe divine, posibil de cunoscut, nu trebuie neapărat căutate și explicate. Este suficient doar să știi dorința principială a lui Dumnezeu. Nu aștepta detalii, de pildă, despre cum să te pocăiești, pentru că, la fiecare om care vrea, pocăința va veni într-un fel anume. Poți ști însă că, în principiu, dorința lui Dumnezeu este pocăința (Rom. 2:4). Prea multe întrebări pot aduce îndoieli suplimentare. Important este să faci ceea ce știi că este voia lui Dumnezeu. Autorul creștin George MacDonald a scris cândva o meditație ajutătoare: „A face voia lui Dumnezeu nu-mi lasă timp pentru a pune la îndoială planurile Lui."

2. Se poate cunoaște voia lui Dumnezeu?

În Sfânta Scriptură domină ideea că voia lui Dumnezeu se poate cunoaște în relația cu El. Nu găsim nimic secretos, haotic sau magic. De aceea, în Vechiul Testament s-a interzis cu desăvârșire ghicirea (Deut. 18:10), iar în Noul Testament, Isus Cristos i-a criticat pe evreii din vremea Lui pentru obsesia lor pentru semne. Toate aceste forme magice de ghicire a voii lui Dumnezeu sunt străine Cuvântului lui Dumnezeu și ori de câte ori sunt menționate, de fapt, ele arată înspre naivitatea sau imaturitatea spirituală a celor ce le caută.

Când Biblia se referă la voia revelată a lui Dumnezeu, uneori are în vedere deciziile Lui, alteori providența Lui (prin care susține universul creat de El), dar de cele mai multe ori vizează alegerile morale specifice. Atunci când dorim să cunoaștem voia morală

a lui Dumnezeu, Biblia ne spune că, în principiu, toți oamenii o recunosc prin firea lor și nimeni nu se poate dezvinovăți (Rom. 1:18-20). Iar pentru credincioșii maturi, voia morală a lui Dumnezeu ar trebui să fie mereu clară, deoarece este plantată în inima lor prin Duhul Sfânt. În consecință, toți oamenii au acces la voia morală a lui Dumnezeu, fiindu-le descoperită prin mijloacele pregătite de Creator.

Aceste mijloace lăsate de Dumnezeu pentru a-I cunoaște voia și a fi călăuzit vor fi grupate în trei categorii: părtășia, providența și personalitatea.

3. Ce este călăuzirea?

A fi călăuzit înseamnă a fi îndrumat, direcționat, învățat. Așteptarea credinciosului este să fie călăuzit pentru a trăi conform voii lui Dumnezeu. Dorința este bună și realizabilă.

Tema călăuzirii ridică o mulțime de întrebări: Vrea Dumnezeu să fim călăuziți? Dacă da, cât de des? Cum poți ști care este voia lui Dumnezeu pentru tine? Care sunt piedicile și care sunt avantajele călăuzirii? Este credinciosul creștin avantajat în vreun fel când e vorba de călăuzire? Ce resurse are la dispoziție ca să discearnă corect voia lui Dumnezeu prin călăuzire?

Pentru a răspunde la câteva din aceste întrebări (nu vom avea la toate răspuns!), vom parcurge tema în etape. Întâi, vom depista **piedicile** din calea călăuzirii, ca să le dăm deoparte și să fim liberi în a căuta voia Domnului.

Piedici în călăuzire

(a) Ignorarea dimensiunii spirituale

Începem cu ceva de actualitate. O piedică pe care unii creștini o au în descoperirea călăuzirii este confundarea lumii virtuale cu lumea reală (incluzând lumea spirituală). Într-o lume supra-tehnologizată, a te gândi la lumea spirituală este o raritate. De ce să mai apelezi la voia lui Dumnezeu prin credință când poți găsi informații în lumea virtuală? De ce să cauți mentori spirituali în lumea reală, când îi poți găsi în lumea virtuală? Dar aceasta este o greșeală. Lumea virtuală este extrem de impersonală. Lumea spirituală, dimpotrivă, este personală, în sensul că poți avea o relație cu Dumnezeu, care este Spirit personal, infinit și perfect.

(b) Substituirea autorității spirituale

O altă piedică în călăuzire este înlocuirea autorității duhovnicești cu autoritățile omenești. Prin definiție, actul călăuzirii cere să depinzi de sfatul sau intervenția cuiva. La cine să apelezi pentru călăuzire: la om sau la Dumnezeu? O sugestie frecventă (strecurată chiar în predicile unora) este să cauți resursele în tine însuți. Dar cum să cauți ajutor în tine însuți, când tocmai tu ai nevoie de ajutor? Sau, o altă sugestie este să te lași condus de trend (adică de direcția în care merge societatea). Însă, parafrazând un dicton, poate un necălăuzit să fie condus de alți necălăuziți? Criza lipsei de călăuzire are, într-adevăr, o explicație și în lipsa vizionarilor, a mentorilor sau a consilierilor din spațiul religios. Dar problema de fond rămâne, anume, că autoritatea spirituală este tot mai mult înlocuită de autoritatea seculară. Poate că asta a înțeles apostolul Pavel când i-a scris tânărului Timotei că, în vremurile din urmă, oamenii „își vor da învățători după poftele lor" (2 Tim. 4:3).

(c) Invazia spiritualismului

E bine să fii spiritual, în sensul interesului pentru cele spirituale. În concepția creștină, a fi spiritual sau duhovnicesc înseamnă a fi interesat de lucrurile duhovnicești pentru a te maturiza (Rom. 8:5). Dar, în concepția lumii, a fi spiritual are alt sens. Unii cred că folosirea Bibliei ca pe o carte magică, încurajarea cititului în stele sau prezicerea viitorului înseamnă a fi spiritual. Lumea e invadată de astfel de spiritualisme amăgitoare. Ele nu sunt nicidecum creștine, întrucât sunt lipsite de dimensiunea personală și revelațională. Religia creștină, pe de altă parte, este o religie a relației personale cu un Dumnezeu personal care Și-a descoperit voia prin căi alese de El, nu de oameni.

Călăuzirea personală

Călăuzirea este o formă de cunoaștere, dar în acord cu voia lui Dumnezeu. Corect este să spunem că noi nu căutăm voia lui Dumnezeu, ci căutăm călăuzirea Lui.

O întrebare perenă este dacă trebuie să cauți o voie specifică pentru tine, sau doar principiile morale universale? Unii teologi cred că Dumnezeu are o voie generală morală pentru toți oamenii și nu una specifică pentru fiecare om. Însă, mai multe cazuri din Biblie sugerează că Dumnezeu are o voie specifică pentru fiecare om. Vezi, de pildă, cazul chemării lui Ieremia (Ier. 1:4-5) sau punerea deoparte pentru lucrare a apostolilor Pavel și Barnaba (FA 13:2).

Așadar, nu e greșit să crezi că Dumnezeu are un plan specific pentru tine, deci și o voie cu tine. Iar această voie specifică se poate cunoaște prin părtășie, prin așteptare în acțiune, prin ascultare sau prin verificarea rezultatelor etc. Mai concret, Dumnezeu are o voie morală generală pentru caracterul nostru, dar are

și o voie particulară pentru anumite decizii sau acțiuni specifice prin care ne aducem contribuția la împlinirea voii Lui (cum ar fi în slujirea, educația, căsătoria, serviciul etc.). Ar mai trebui să știi că, în viața personală, voia lui Dumnezeu nu se primește în avans, ci se descoperă progresiv. Dumnezeu îți descoperă atât cât trebuie să cunoști. Important este să fii pe aceeași lungime de undă cu Duhul Sfânt și în deplin acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. Iar când ai ajuns să cunoşti voia lui Dumnezeu pentru tine, rămâi în voia Lui.

NOTIȚE

LECȚIA 1: CĂLĂUZIREA PRIN PĂRTĂȘIE

Textul biblic: 2 Tim. 3:15-16

Călăuzirea prin a apela la părtășia cu Dumnezeu este baza descoperirii voii lui Dumnezeu. A fi părtaș înseamnă a te bucura sau a beneficia în primul rând de un bun spiritual. Dumnezeu a pus la dispoziția creștinilor câteva bunuri sau mijloace duhovnicești care credem că sunt esențiale în descoperirea voii Lui: Cuvântul, rugăciunea și mărturia interioară a Duhului Sfânt. Apelul la părtășia în Cuvânt, prin rugăciune și în prezența Duhului stă la îndemâna oricărui creștin.

1. Călăuzirea prin CUVÂNTUL lui DUMNEZEU

Prima sursă a călăuzirii pentru un creștin stă în ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul ne amintește că Dumnezeu este ființă cuvântătoare și dorește să comunice cu noi prin cuvinte. La rândul nostru, noi avem capacitatea înnăscută de a articula cuvinte cu sens, prin care să transmitem ceea ce gândim sau simțim. O formă a comunicării este prin cuvântul scris. Dumnezeu Și-a descoperit voia Sa prin cuvinte adresate profeților și apostolilor. Tot ce era necesar pentru noi ca să înțelegem ce vrea Dumnezeu de la noi a fost strâns într-o carte, numită Sfânta Scriptură.

Cuvântul citit, aprofundat și practicat a devenit soluția cea mai la îndemână pentru creștin. Vrei călăuzire sau îndrumare într-o decizie importantă? Citește și memorează Biblia! Ești printre cei privilegiați ai acestei lumi care poți studia Cuvântul revelat al lui Dumnezeu. Dar o regulă fundamentală spune că Biblia trebuie

studiată în context. Interpretarea scoasă din context sau folosirea Bibliei într-un mod incorect ne va conduce la călăuziri greșite.

Întrebare: *Care sunt beneficiile amintite de apostol în textul din 2 Tim. 3:14-17 pentru călăuzire?*

.....

.....

.....

.....

Citirea Bibliei pentru a înțelege voia lui Dumnezeu are ca scop descoperirea principiilor călăuzirii, nu a detaliilor călăuzirii. În general, un principiu descrie ce a vrut autorul să spună la origine, de aceea el se referă la un adevăr valabil în orice vreme și în orice circumstanță.

Întrebare: *Ce exemple poți da din viață sau din Biblie ca să subliniezi diferența între principii și detalii aplicate călăuzirii?*

.....

.....

.....

.....

.....

2. Călăuzirea prin RUGĂCIUNE

Un al doilea mijloc prin care putem cunoaşte voia lui Dumnezeu şi aplicarea ei este părtăşia cu Dumnezeu prin rugăciune. Câteva sublinieri ne vor ajuta să ne amintim de rolul rugăciunii în călăuzirea credincioşilor.

- Rugăciunea este încurajată în Biblie; ea este un privilegiu şi o responsabilitate (Mc. 14:38)
- Rugăciunea este un mijloc prin care Dumnezeu îşi exercită controlul asupra lumii (FA 4:23-31)
- Rugăciunea creează în cel ce se roagă o atitudine corectă faţă de Dumnezeu (FA 10:4)

Întrebare: *În FA 13:2-3 citim că Biserica a pus deoparte slujitori pentru lucrare, dar înainte s-au rugat şi au postit. De ce crezi că este importantă combinaţia rugăciune+post în luarea unor decizii cruciale în viaţă?*

.....

.....

.....

.....

3. Călăuzirea prin MĂRTURIA INTERIOARĂ A DUHULUI SFÂNT

Duhul Sfânt este mai întâi o persoană, înainte de a fi experimentat ca o putere sau prezenţă. El este o persoană din Sfânta Treime, deci împărtăşeşte aceeaşi natură divină cu Tatăl şi cu Fiul. În plan istoric, atunci când Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, Şi-a anunţat

plecarea din această lume, El a promis că va veni Mângâietorul, Duhul adevărului. O lucrare a Duhului urma să fie călăuzirea credincioşilor în adevăr (Ioan 16:13).

Apostolul Iuda ne cere să ne rugăm prin Duhul Sfânt (Iuda 20), iar apostolul Pavel ne îndeamnă să ne lăsăm cârmuiți de Duhul (Gal. 5:16) și să nu întristăm pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu (Efes. 4:30). Relația apropiată a credinciosului cu Duhul Sfânt este cheia călăuzirii.

Când Duhul lucrează, El este perceput ca vocea interioară, impulsul călăuzitor, martorul din noi, prezența păcii etc. Dar indiferent cum am defini aceste trăiri, poți recunoaște călăuzirea Duhului în condiții clare. Care sunt condițiile?

(a) Duhul călăuzește prin convingeri personale (Ioan 16:8)
(b) Duhul călăuzește prin pacea lăuntrică (Rom. 8:6)
(c) Duhul călăuzește în concordanță cu voia morală a lui Dumnezeu (Rom. 8:26-27)
(d) Duhul călăuzește în conexiune directă cu Cuvântul lui Dumnezeu (FA 4:31)

Acest ultim aspect este decisiv. Mărturia lăuntrică a Duhului trebuie să fie în armonie cu mărturia Cuvântului. Duhul nu îți poate cere să faci ceea ce Cuvântul interzice.

Studiu de caz: Cum să înțelegem pașii prin care au fost călăuziți apostolii în FA 16:6-7? Oferă explicații la fiecare pas.

„au fost opriți de Duhul" =

.....

„Duhul lui Isus nu le-a dat voie” =

.....

„a avut o vedenie” =

.....

„înțelegeam că Domnul ne cheamă” =

.....

LECȚII PRACTICE PERSONALE

Cauți să fii călăuzit pentru a face voia lui Dumnezeu? Ai trei surse la îndemână pentru a avea părtășie cu Dumnezeu.

(1) Trebuie să asculți de **Cuvânt** în toate domeniile pe care acesta le abordează specific.

Întrebare: Completează mai jos care crezi că este principiul moral descris în Biblie (pentru situațiile menționate) și de care credinciosul trebuie să asculte necondiționat. Adaugă măcar un text biblic care să-ți susțină principiul.

Înaintea unei căsătorii = Principiul este .....

.....

În timpul serviciului = Principiul este .....

.....

În raport cu Statul (taxe etc.) = Principiul este .....

(2) Atunci când îl recunoști ca Domn peste univers și în inima ta, Dumnezeu poate să-ți vorbească chiar în timpul **rugăciunii**.

Rugăciunea pregătește inima noastre să devină mai sensibilă la a înțelege voia Lui.

Întrebare: *Ce exemple din Biblie îți vin în minte despre cineva care a fost călăuzit să ia o decizie chiar în timpul rugăciunii?*

(3) În orice călăuzire importantă pe care o cauți, nu uita că ceea ce te îndeamnă Duhul și ceea ce citești în Cuvânt trebuie să se **armonizeze**.

Nu poți lua decizii importante în viață pretinzând că ai fost călăuzit de Duhul Sfânt, dar încalci principiile expuse în Cuvânt.

RUGĂCIUNE

Doamne, ajută-mă să armonizez în viața mea adevărurile din Cuvântul Tău cu rugăciunile mele! Cercetează-mi inima, încearcă-mi gândurile. Fă ordine în sentimentele mele. Luminează-mi mintea. Cuvântul Tău să fie reperul meu, ca Duhul Tău să mă ghideze pe calea cea dreaptă!

NOTIȚE

LECȚIA 2: CĂLĂUZIREA PRIN PROVIDENȚĂ

Textul biblic: Psalmul 33

Cuvântul lui Dumnezeu ne dă harul să cunoaștem cum lucrează Dumnezeu în lumea Lui. „El zice și se face; poruncește, și ce poruncește ia ființă. Domnul răstoarnă sfaturile neamurilor... sfaturile Domnului dăinuie pe vecie, și planurile inimii Lui, din neam în neam...." (Ps. 33:9-11). Știm că Dumnezeu are o voie ascunsă, decretară prin care lucrează în universul creat de El. Această voie nu se poate cunoaște de om. Totuși, Dumnezeu a hotărât prin voia Lui descoperită să cunoaștem o parte din planul Său.

Am stabilit deja că, pentru un creștin, călăuzirea depinde de folosirea mijloacelor **părtășiei** puse la îndemână de Dumnezeu: Cuvântul, rugăciunea și mărturia interioară a Duhului. Trecem acum la al doilea domeniu sau aspect al călăuzirii, care este **providența** divină.

Ce este providența divină? Sunt două concepții opuse despre lume și viață: cea necreștină crede în șansă, iar cea creștină crede în providență. Providența este un atribut al lui Dumnezeu care, atunci când este aplicat, induce ideea de sprijin, guvernare, prevedere. Astfel, Dumnezeu lucrează providențial în lumea lui. Aceasta exclude ideea că viața nu are sens. Prin definiție, Dumnezeu și omul sunt ființe raționale, iar a fi rațional implică să acționezi nu doar pe baza gândirii imediate, ci și pe baza gândirii mai dinainte. Adică, să pregătești un eveniment și să-l supraveghezi pentru a-și atinge scopul.

A crede în providența lui Dumnezeu înseamnă, așadar, a crede că El este direct implicat în creația Sa. Dumnezeu Creatorul a adus în existență creația și o protejează contra distrugerii. El a așezat legi în lume. El direcționează toate lucrurile spre un scop, conform unui **plan** divin.

Cum ne afectează această învățătură pe noi azi? Prin faptul că providența divină ne poate călăuzi să-I facem voia.

Din multele mijloace de călăuzire, am ales trei exemple: circumstanțele, consilierea și semnele speciale.

1. Călăuzirea prin CIRCUMSTANȚE

Circumstanțele sau împrejurările se referă la ceea ce te înconjoară. Noi credem că nici o împrejurare nu este prin accident sau noroc. Dumnezeu este suveran în lumea aceasta, de aceea, apostolul Pavel afirmă că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu (Rom. 8:28). Izolate, evenimentele din viața ta nu par să aibă sens; puse laolaltă, însă, ele dau sens vieții. De aceea, noi nu credem în coincidențe ca hazard; mai degrabă, credem în combinația dintre călăuzirea Duhului și circumstanțe.

Avem două tipuri de circumstanțe:

(1) Circumstanțe **nefavorabile**

Însuși apostolul Pavel a trăit astfel de împrejurări nefavorabile. De exemplu, a dorit să-i viziteze pe creștinii din Roma, dar a fost împiedicat (Rom. 1:13). Altădată i s-a deschis o ușă de lucrare, dar nu a avut pace în duhul lui (2 Cor. 1:17).

Învățăm că există evenimente care nu mai sunt sub controlul nostru. Să zicem că dorim să facem ceva bun, adică în conformitate cu Scriptura, poate ne-am rugat și am primit confirmarea comunității sau a prietenilor, însă Dumnezeu intervine și circumstanțele devin potrivnice. Chiar și atunci trebuie să acceptăm voia lui Dumnezeu și să ne oprim.

(2) Circumstanțe **favorabile**

În alte circumstanțe, același apostol Pavel a considerat că Dumnezeu i-a deschis o ușă pentru lucrare (1 Cor. 16:8-9; Col. 4:3). Circumstanțele au fost clare, de aceea apostolul le-a folosit pentru înaintarea Evangheliei.

Care ar fi regulile atunci când vrem călăuzire prin circumstanțe?

(a) Planifică, roagă-te, acționează, dar lasă loc intervenției providențiale a lui Dumnezeu!

Întrebare: *Ce crezi că te orbește în a nu vedea rolul ușilor închise sau deschise în călăuzire?*

.....

.....

.....

.....

(b) Aliniază circumstanțele la Cuvânt, la rugăciune și la mărturia interioară a Duhului și vezi dacă se potrivesc.

Circumstanțele trebuie să confirme caracterul lui Dumnezeu și esența Cuvântului.

Studiu de caz: În 1 Sam. 24:4-7, David a avut ocazia de a-l ucide pe împăratul Saul, dar nu o face. Se putea lua ca o ușă deschisă, dar a refuzat să intre pe ea. Care crezi că i-a fost motivul?

.....

.....

.....

.....

(c) Nu interpreta împrejurările în mod egoist, interesat, preferențial. Ele funcționează doar ca un context sau ca o direcție.

Studiu de caz: Să presupunem că ai aplicat la Loteria Vizelor cu dorința de a emigra în SUA. Te-ai rugat și ai sperat. Dacă ai câștigat dreptul de emigrare, ar fi un semn suficient pentru a afirma că a fost voia lui Dumnezeu?

.....

.....

.....

2. Călăuzirea prin CONSILIEREA MATURĂ

Consilierul suprem al unui creștin autentic este Duhul Sfânt, iar Duhul poate trimite înaintea ta oameni maturi din punct de

vedere spiritual, care să te îndrume. În final, nu uita că fiecare este responsabil de decizia lui.

Acești oameni duhovnicești – numiți și mentori, povățuitori, îndrumători sau consilieri – nu sunt perfecți. Totuși, cu toate că uneori ei pot greși, experiența de viață sau recomandarea Bisericii îi califică să îți vină în ajutor pentru călăuzire.

Cartea Proverbelor este plină de recomandări ca să folosești și acest mijloc de călăuzire (11:14; 12:15; 13:10; 15:22; 19:20; 24:6; 27:9).

Aplicația: Scrie mai jos numele mentorilor care te-au ajutat în viață cu sfaturi bune.

.....

.....

.....

.....

3. Călăuzirea prin INTERVENȚII SPECIALE

În Biblie găsim, din când în când, intervenții providențiale ale lui Dumnezeu. Uneori, oamenii au auzit voci din cer, alteori au avut visuri sau vedenii, alteori profeții și miracole. De cele mai multe ori, astfel de intervenții au avut loc pe neașteptate și la inițiativa lui Dumnezeu. Călăuzirea prin acte providențiale este pretențioasă, greu de dovedit, dar posibilă.

Pentru a înțelege principiile în călăuzirea prin intervențiile speciale ale lui Dumnezeu, am selectat doar două mijloace: profeția și semnele.

(a) Cazul profeției

Profeții sau prorocii din vechime aveau roluri diferite în planul lui Dumnezeu decât cei din perioada Bisericii. Înainte de a fi prezicători, ei erau reformatori. Dumnezeu îi trimitea la poporul Său cu mesaje specifice de încurajare la credință, de chemare la pocăință sau să le amintească de Legea Domnului. Când era vorba de cuvânt despre viitor, se aplica regula de pe vremea lui Moise (Deut. 13:1-5; 18:14-16).

Începând cu era Bisericii, când lucrarea Duhului Sfânt s-a dinamizat și diversificat, profeții au avut, în principiu, aceleași roluri de consolidare a credinței, de chemare la pocăință sau de a da viziune. Indiferent de perioadă, profeții au fost mandatați de Duhul Sfânt să slujească întreaga adunare, având deci o slujbă comunitară, nu individuală (1 Cor. 12:28; Efes. 2:20; 4:11). Unii creștini au însă obiceiul să se adreseze profeților pentru călăuzire personală.

Întrebare: *Ai încuraja un alt creștin să caute călăuzirea personală prin a apela la un profet local? Indiferent de răspuns, care ți-ar fi argumentele biblice?*

.....

.....

.....

.....

În principiu, orice lucrare profetică în Biserică se cere verificată, așa cum a fost și în vechime (vezi paralela Ieremia 28 cu 1 Corinteni 14). Asta pentru a evita excesul de zel, pretențiile nelegitime, impostura.

Întrebare: *Care crezi că ar fi principalele criterii de evaluare a profeției cuiva din biserică?*

.....

.....

.....

.....

(b) Cazul semnelor

Scriptura este plină de exemple de credincioși care au cerut și au avut parte de semne speciale. Semnele aveau semnificație și scop. Principiul de bază era că, dacă se dădea un semn, acesta slujea planului lui Dumnezeu pentru poporul Său. Semnul era întotdeauna încadrat într-un context larg. Cartea Judecători este împânzită de astfel de cazuri.

Studiu de caz: În Judecători 6:36-40, avem descrisă cererea lui Ghedeon pentru Dumnezeu de a-i da un semn cu lâna. Crezi că acest caz poate fi luat model pentru creștini în căutarea călăuzirii?

.....

.....

.....

.....

În Noul Testament, nu găsim nicio recomandare sau aluzie pentru folosirea aceloraşi metode de călăuzire prin semne speciale folosite în Vechiul Testament.

> „În Noul Testament, nu există nici un pasaj care să ne învețe să căutăm o revelație specială, iar o asemenea practică ar putea duce, de fapt, la neascultare, dacă ne face să neglijăm prilejurile vieții de zi cu zi, în așteptarea unui cuvânt special din partea lui Dumnezeu." (Bruce Waltke, *În căutarea voii lui Dumnezeu*, p. 26)

Apostolii făceau şi ei semne şi minuni distincte ca parte a lucrării lor misionare. Obiectivul semnelor, puterilor și feluritelor minuni era cu precădere întărirea mărturiei apostolice (Evr. 2:4).

Astfel de semne miraculoase sunt socotite drept căi de a schimba cursul istoriei, nu de a satisface curiozitatea oamenilor. A testa voia lui Dumnezeu prin semne este mai degrabă un semn al slăbiciunii şi lenei noastre.

LECȚII PRACTICE PERSONALE

Câteva reguli îți vor fi de folos aici:

(1) Caută rar astfel de intervenții speciale, ca un ultim apel, nu ca un prim pas în călăuzire.
(2) Dacă te decizi să încerci, selectează un semn clar, unic pentru tine, nu unul vag sau comun.
(3) Nu uita că rugăciunea a fost mereu un instrument esenţial însoţitor al profeţiilor sau semnelor.
(4) Orice profeție sau semn special impune ca să fie în acord cu voia morală descoperită a lui Dumnezeu.
(5) Când folosești această metodă, să o faci doar pentru decizii importante, nu pentru decizii uzuale.

NOTIȚE

LECȚIA 3: CĂLĂUZIREA PRIN PERSONALITATE

Textul biblic: Geneza 39:7-23

Exemplul vieții lui Iosif este binecunoscut. În prima situație grea în care a fost pus, el a dovedit integritate de nezdruncinat. A refuzat fără ezitare avansurile unei femei în baza unor convingeri personale foarte puternice și datorită relației sale cu Dumnezeu. Nu a avut nevoie de semne, nici de profeți ca să știe ce are de făcut.

Noi am vrea ca Dumnezeu să ne călăuzească mereu și mereu prin mijloace supranaturale, dar, de cele mai multe ori, Dumnezeu ne călăuzește prin mijloace naturale. Adică, El a pus în noi simțuri și gânduri de care ne putem sluji ca să-I cunoaștem voia. Chiar și în actul călăuzirii, Dumnezeu respectă personalitatea noastră prin a împlini fiecare dimensiune a ei. (Personalitatea este ceea ce caracterizează o ființă umană; o combinație de calități care formează caracterul distinctiv al unui individ.)

Vom analiza câteva mijloace de călăuzire cu referire la personalitatea umană.

1. Dorința

Un prim mijloc pe care Dumnezeu așteaptă să îl folosim în călăuzire este dorința. Sufletul nostru are tânjiri, năzuințe, aspirații, doruri – ele constituie ușa de intrare în suflet. Unele dorințe nu sunt curate, de aceea nici Dumnezeu nu le poate folosi. Iacov ne

avertizează că a cere ceva de la Dumnezeu cu intenția de a risipi în plăceri nu va fi onorat de El (Iac. 4:3). Fiindcă Dumnezeu este prin definiție sfânt, El nu poate să-Și descopere voia decât într-o inimă care are năzuințe sfinte. De aceea, dorințele tale trebuie să fie în concordanță cu adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu.

Apropierea de Dumnezeu creează condițiile ca El să pună în noi dorințe curate, după voia Lui.

Întrebare: *Cum ar trebui înțeles acest verset din Filipeni 2:13, care spune că Dumnezeu ne dă, „după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea"?*

.....

.....

.....

.....

2. Gândirea

O a doua însușire a personalității umane este gândirea. Cu ajutorul ei analizăm idei sau evenimente, judecăm și căutăm să înțelegem. Suntem ființe raționale în căutarea călăuzirii. Deci, Dumnezeu Creatorul așteaptă să ne folosim mintea în călăuzire. Apostolul Pavel ne îndeamnă să ne folosim mintea înnoită „ca să putem deosebi bine voia lui Dumnezeu" (Rom. 12:2).

Am convenit că un principiu de bază în descoperirea voii lui Dumnezeu este: *călăuzirea vine în acțiune!* Așa cum credința nu se vede decât în acțiune, tot așa călăuzirea nu se poate trăi decât în acțiune. Deci, nu doar să gândești, ci să gândești în avans!

Întrebare: *Ce fel de activități raționale sugerează Solomon pentru a te bucura de voia lui Dumnezeu în Proverbe 2:1-5?*

.....

.....

.....

.....

3. Conștiința

Voia lui Dumnezeu în ce privește viața morală a credinciosului este foarte clar articulată în Biblie. Citește doar Cele Zece Porunci sau Predica de pe Munte și cadrul principial îți este deja trasat. Dar, Dumnezeu a pus în noi și conștiința sau cugetul, ca un străjer peste sufletul nostru. Conștiința te atenționează din timp dacă ești pe cale de a face ceva rău. Iosif sau Daniel au acționat cu integritate, păstrându-și verticalitatea și onorându-L pe Dumnezeu, pentru că au acționat cu un cuget curat. Cugetul nostru trebuie să aibă o igienă a lui. Biblia vorbește despre cuget bun și curat (1 Tim. 1:5,9), despre cuget luminat de Duhul Sfânt (Rom. 9:1), dar și despre cuget spurcat (Tit 1:15) sau chiar demonizat (1 Tim. 4:2).

Suntem confruntați adesea cu situații incerte. Biblia nu se adresează direct problematicii. Nu poate decide nici rațiunea, nici sentimentul. Ce facem atunci? În câteva rânduri, apostolul Pavel s-a adresat acestei zone gri și ne-a învățat câteva criterii.

Ne amintim că acolo unde Cuvântul nu este explicit în a porunci sau sugera principii clare, credinciosul este liber și responsabil să aleagă propria-i cale. Cuvântul lui Dumnezeu este o călăuză, dar nu acoperă toate domeniile vieții. În el găsim direcții, dar nu

detalii. Când ne intersectăm cu probleme care nu au de-a face cu deciziile morale, cum știm care este voia lui Dumnezeu? Suntem liberi și responsabili să decidem, dar cum alegem?

Studiu de caz: Cum putem ști voia lui Dumnezeu în privința părerilor îndoielnice (așa-numita zonă gri)? Obligat de situația din Corint, Apostolul Pavel ne sugerează câteva criterii:

1 Cor. 6.12a

.....

1 Cor. 6:12b

.....

1 Cor. 10:23b

.....

1 Cor. 10:31

.....

LECȚII PRACTICE PERSONALE

Personalitatea noastră are rol în călăuzire. Dumnezeu vrea să ne ținem sentimentele, gândurile și conștiința curate. Cum?

(a) Așa cum nu se poate călăuzire fără curăție, nu se poate nici curăție fără disciplină.

(b) De aceea, disciplinează-ți dorințele și gândurile!

(c) Ține-ți cugetul curat și luminat de Cuvânt și de Duhul Sfânt!

NOTIȚE

Biserica Creștină Baptistă Metanoia - 2018